

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613201749
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4613201749.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobkyne: Q. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. K. zastúpená: Mgr. Juraj Šimuny, advokát, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 30/33 Topoľčany, proti žalovanému: O. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. G. Z. XXX, L., zastúpený: JUDr. Eva Príbelská, advokátka, so sídlom J. Matušku 2178, Topoľčany, o náhradu škody vo výške 803,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 6. novembra 2017 č.k. 8C/53/2013-301, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovanému priznáva voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

II. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov štátu m e n í tak, že štát má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Žalovaný m á voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

IV. Súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením o výške náhrady trov konania, o výške náhrady trov štátu a o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. Určil, že štát má voči žalobkyni a žalovanému v rovnakom pomere nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške tejto náhrady malo byť rozhodnuté samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 251, § 252, § 253 ods. 2, § 255 ods. 1, § 257, § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Zb. Civilný sporový poriadok (CSP). Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 14.06.2017 č.k. 25Co/531/2016-75 rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 29.06.2016 č.k. 8C/53/2013-253 v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že žaloba žalobkyne bola zamietnutá. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti náhrady trov štátu a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil v tejto časti na ďalšie konanie. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za spravodlivé nepriznať žalovanému, úspešnému v tomto konaní, náhradu trov konania. Výnimočnosť pre nepriznanie náhrady trov videl v okolnostiach danej veci a v okolnostiach, ktoré viedli žalobkyňu k uplatneniu nároku na súde. Mal za preukázané, že dňa 20.07.2012 došlo k stretu motorových vozidiel - dopravnej nehode medzi motorovým vozidlom Peugeot 407 ev.č. E. vlastnícky patriaceho žalobkyni, ktoré v čase nehody riadila jej nevesta N. K. a vozidlom, ktorého prevádzkovateľom bol žalovaný, vozidlom typu Q. P. XXX ev.č. E. ktoré v čase nehody riadil brat žalovaného Q. K.. Na mieste samom bol účastníkmi nehody spísaný záznam o dopravnej nehode, v ktorom bol uvedený popis nehody, stret vozidiel pre nedostatočný rozhľad, ale tiež i to, že nehodu spôsobil vodič Alfa Romeo. Tento záznam, ako aj výsledok z neho pre žalobkyňu, kto zavinil nehodu, viedli žalobkyňu k tomu, aby podala na súde prvej inštancie žalobu na náhradu

škody, ktorá vznikla na jej vozidle dôsledkom uvedenej dopravnej nehody. V uvedenom vzhladol súd výnimočnosť danej veci spočívajúcej v jej okolnostiach, teda za akých došlo k dopravnej nehode, keď následne až po pomerne rozsiahlom dokazovaní dvomi znaleckými posudkami bol vyslovený záver tak, ako to uviedol vo svojom rozsudku Krajský súd v Nitre. Preto sa mu javilo spravodlivé, vzhľadom na existenciu uvedených okolností danej veci, nepriznať úspešnému žalovanému náhradu trov konania. Každá zo strán si mala znášať svoje náklady. Podľa súdu týmto nedochádzalo k neprimeranej tvrdosti voči žalovanému a ani dané rozhodnutie neodporuje dobrým mravom. Rovnako v zmysle vyššie uvedeného rozhodol o nároku štátu na náhradu trov konania voči žalobkyni a žalovanému v rovnakom pomere. Takéto rozhodnutie považoval za spravodlivé vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k podaniu žaloby a aby sa tak obe strany rovnakou mierou podieľali na týchto trovách. Trovy štátu vznikli vyplatením odmeny znalcom za znalecké dokazovanie zo štátnych prostriedkov po zohľadnení záloh zložených žalobkyňou vo výške 200,- eur a 250,- eur, čo malo byť zohľadnené pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania štátu.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol žalovaný v celom rozsahu odvolaním podaným v zákonnej lehote. Ako odvolací dôvod uviedol, že uznesenie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Považoval ho za nesprávne, pretože bolo v rozpore s vykonaným dokazovaním. Pri rozhodovaní o trovách konania neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobkyňa si mala byť vedomá, že dopravnú nehodu zavinila. Predlžovala súdny spor návrhom na vypracovanie druhého znaleckého posudku a neprijala jeho návrh na dohodu. Neakceptovala ani dôvody poisťovne na zamietnutie náhrady škody. V dôsledku jej konania došlo k predlžovaniu súdneho konania a on bol nútený hradiť trovy právneho zastupovania. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a priznal mu voči žalobkyni náhradu trov konania v celom rozsahu. Uplatnil si trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci spolu s režijným paušálom, dokopy vo výške 60,12 eura.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že nebolo pravdou, ako uvádzal žalovaný v odvolaní, že zavinila dopravnú nehodu. Znalec T. B. R., znalec z odboru cestná doprava v závere znaleckého posudku č. 12/2014 uviedol, že nie je možné ustáliť príčinu dopravnej nehody, ani podiel zavinenia, resp. zodpovednosti na jej zavinení jednotlivými účastníkmi dopravnej nehody. V tejto súvislosti poukázala aj na stranu 5 bod 1.5. rozsudku Krajského súdu v Nitre vo veci samej zo dňa 14.06.2017. Napadnuté uznesenie preto považovala za spravodlivé. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, v dostatočnej miere zistil skutkový stav na to, aby v súlade so zákonom vydal napadnuté uznesenie. Navrhla, aby nadriadený súd odvolanie v celom rozsahu zamietol.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

5. V danom prípade bolo z obsahu súdneho spisu zistené, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28.02.2013 domáhala, aby súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 803,03 eura spolu s príslušenstvom a nahradiť trov konania a trovy právneho zastúpenia. Žalobu dôvodila tým, že brat žalovaného mal motorovým vozidlom vo vlastníctve žalovaného spôsobiť škodu na motorovom vozidle vo vlastníctve žalobkyni. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 29.06.2016 č.k. 8C/53/2013-253 žalobe čiastočne vyhovel a uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 376,30 eura spolu s príslušenstvom. Vo zvyšku žalobu zamietol a konanie, čo do sumy 50,43 eura s príslušenstvom, zastavil. Obom stranám sporu uložil zaplatiť trovy štátu v celkovej výške 481,80 eura, z toho žalobkyni sumu 22,21 eura a žalovanému sumu 459,59 eura. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 14.06.2017 č.k. 15Co/531/2016-275 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti zmenil a žalobu žalobkyne zamietol. Zároveň zrušil výroky napadnutého rozsudku o náhrade trov konania a o náhrade trov štátu. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. V kontexte uvedeného odvolací súd skúmal, či boli splnené všetky nevyhnutné podmienky na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému z dôvodov osobitného zreteľa na strane žalobkyne. Posudzoval naplnenie osobných, majetkových, zárobkových a iných pomerov oboch strán sporu, ich postoje v konaní a okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k podaniu žaloby, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. Odvolací súd bol pri vyhodnocovaní, či sú dane dôvody osobitného zreteľa, povinný prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by viedli k ich prípadnému preukázaniu. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu. Jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči strane sporu a aby neodporovalo dobrým mravom. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za právnu normu, ktorá by zakladala jej voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľie, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahraďiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Nie je možné ho vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

12. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia rozhodnutia a predloženého súdneho spisu dospel k záveru, že z dôvodu neexistencie zákonných dôvodov hodných osobitného zreteľa je potrebné ho zmeniť tak, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a štát má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, bolo potrebné posúdiť ho z hľadiska úspechu strany sporu v konaní. V zmysle rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej v znení rozsudku Krajského súdu v Nitre ako odvolacieho súdu bolo nepochybné, že žalobkyňa bola so svojou žalobou neúspešná. To znamená, že žalovaný bol v konaní 100 % úspešný, a preto mu prináležal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. Žalobcu v každom konaní vedie k podaniu žaloby presvedčenie, že jeho nárok je opodstatnený. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého, nakoľko sa žalobkyňa domnievala, že jej nárok je opodstatnený, no v konaní sa preukázalo, že tomu tak nebolo, tak existovali dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania ani jednej zo strán. V takom prípade by totiž dôvody osobitného zreteľa existovali v každom súdnom spore, kde by žalobca nebol so žalobou úspešný.

13. Pokiaľ ide o otázku náhrady trov štátu, podľa výkladových pravidiel CSP Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, o samotnej náhrade trov dôkazu (nároku a výške) súd osobitne nerozhoduje, rozhodne však o nej osobitným výrokom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Osobitný výrok je potrebný nielen z dôvodu prehľadnosti, ale aj z dôvodu možnosti podania opravného prostriedku (odvolania proti výroku o nároku) resp. sťažnosti (proti výške). O náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli za účinnosti OSP, rozhodne súd po 01.07.2016 podľa výsledku konania podľa § 255 či § 256 CSP v spojení s § 253 CSP a § 470 ods. 2 CSP s tým, že o samotnom nároku rozhodne sudca a o výške súdny úradník. Vychádzajúc z uvedeného, keďže žalovaný dosiahol v konaní vo veci samej 100 % úspech, odvolací súd nemohol inak než zaviazat' žalobkyňu na náhradu trov štátu v plnom rozsahu.

14. Pre uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

15. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania, ako aj o výške trov konania a o výške náhrady trov štátu berúc v úvahu už zaplatené preddavky žalobkyne, rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie v časti o trovách konaniach a o trovách štátu končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).